

Գերտերուն կամ Մակեդոնացոց հետ, նոյն իսկ ի հարկին՝ դարձակ Թուրքերու հետ, հրա-
խիբու համար գործակցութեան մը որ կարհնայ
նպատակ մեր դատին լավզման: Ան այժմ, օր-
ուան պահանջը՝ այ յեղափոխական կուսակ-
ցութեանց Գոնկրէն է: Դանակցութիւնը ան-
գնահատելի ծառայութիւն մը պիտի մատուցանէ
հայկական դատին՝ հզօր աջակցութիւն մը բե-
րելով այդ գաղափարին իրագործման:

Ա. ՉՕՊԱՆՆԱՆ

ԱՂՊԱՆՆԵՐԷՆՆ ՈՒ ՀԱՅՆԵՐԷՆԸ

Մանօթ է արդէն այն աւանդութիւնը Սեր-
պոյ մէջ թէ, Ալքանիացիք Հայաստանի կող-
մերէն գաղթած եկած են իրենց այժմ գրուած
երկիրը որուն տուած են իրենց անունը, անուն
մը որ երեսանց դատելով՝ մեծ նմանութիւն կը
ցուցնէ Աղուան ցեղանունին հետ: Ըրկէ նաեւ
առաջարկուած է նոյնացնել Ալքանիացիները
Հայոց ծանօթ եւ երբեմնի դրացի Աղուաննե-
րուն հետ (թ. ու վ. արտասանուած, ինչպէս
Արուաստան, Արարտան եւ այլն): Ինքնին զքժ-
ուարութիւն մը չներկայացնել կողկաւէ մինչեւ
Ալքանիա ցեղի մը կամ իր մէկ հատուածին
տեղափոխմը, որովհետեւ պատմական հա-
մանման օրինակ մը ունինք Հոններու տեղափո-
խութեան մէջ Կովկասն Եւրոպայ, եւ անկա-
րելի չէ որ Հոններու կողկաւ նախնի ընկալ-
ութեան մօտ գտնուող Աղուաններէն հատուած մըն
այ Հոններու հետ կամ անոց հետեւելով ան-
ցած ըլլան Եւրոպայ: Բայց այս ամէնը հարե-
ւանցի նանգրտութիւններ են զեւ որոք զուտ
վարկած կը մնան սասանց աւելի զօրեղ փաս-
տերու օգնութեան: Լեզուաբանական փաստեր
կրնային մեծ նպաստ մը բերել այս հարցին լու-
սաւորման: Եւ անա այս պատճառով է որ կ'ար-
ժէ ոչ զարձնել Ալքանիան մէջ գոյութեան
հարց մը հայ բառերու որոնց ցուցակը գտա-
րել: Անչուշտ հարցը լուծուած չըլլաք բալորո-
վին, զի այդ բառերէն մեծ մասը կը գտնուին
բոլոր հնդեւրոպական լեզուներու մէջ եւ կրնան
հասարակաց ծագումէ մը երկու լեզուներուն
մէջ անկախօրէն մտած ըլլալ: Բայց շատ հեղ-
բառերու ձեւին նոյնութիւնը աւելի մօտաւոր
կապ մը մասնանիչ ընել կը թուի, փոխառու-
թիւն մը որ դրացութեամբ, սերտ յարաբերու-
թիւններով կրնայ բացատրուիլ: Ինչ որ այ ըլ-
լայ, կ'որժէ իջուտարաննիկու եւ ըստաւրնիկ-

- րու ուշադրութիւնն հրաւիրել սոյն խիստ շա-
նեկան հարցին վրայ:
1. Ar (անդ, արտ) Հայ՝ ար-ար-ք, ար-տ, ար-ա-հետ
 2. Boukhar (ծխնելոյ) Հայ՝ բուխնի-իկ
 3. Gadz (կայծ, կրակ) Հայ՝ կայծ (որ «կամ» կ'արտասանուի)
 4. Dhalé (կաթէն տոնուած հեղուկ, վրայէն հուժեւորը չանուած) Հայ՝ դայ (ժօր մը առաջին կաթը, դեղնորակ)
 5. Dham (աղոպ) Հայ՝ առամն
 6. Dheré (չեղի) Հայ՝ դառն
 7. Dzan (ուսնիմ, գինիմ) Հայ՝ ծանեայ, ծանօթ
 8. Err (մթութիւն) Հայ՝ երբ
 9. Ze, zan (ձայն) Հայ՝ ձայն (որ «ձան» կար-տասանուի):
 10. Zok, zogou (Թառուն, Թառունիկ) Հայ՝ ձագ
 11. Im, yim (իմ) Հայ՝ իմ
 12. Kam (եմ, ունիմ, օծանալի բայ ապուսնի կազմող) Հայ՝ կամ
 13. Kanep (կանեփ) Հայ՝ կանեփ
 14. Karr (կառք) Հայ՝ կառք
 15. Keléph (պատուան) Հայ՝ կեղեւ
 16. Koské (սոկք) Հայ՝ սոկք որ նուանորէն սկզբնաբար եղած է «կոսկը»
 17. koritá (նաւակ) Հայ՝ կուր
 18. Mbare (բաւ, բարի) Հայ՝ բարի
 19. Myergoulé (մառախուղ) Հայ՝ մառախուղ
 20. Mis (միս) Հայ՝ միս
 21. Mouré (հուսիսի ծով) Հայ՝ մորիկ
 22. Mourk (մուք, սեւ) Հայ՝ մուղջ (աղջւտ-մուղջ)
 23. Ourth (պատասուկ) Հայ՝ որթ
 24. Paké (քիչ) Հայ՝ պակաս
 25. Pyése (մաս, բաժին) Հայ՝ բաժին
 26. Pul (անտառ) Հայ՝ պուրակ
 27. Siri (սեւ, տեսակ) Հայ՝ սեր-իլ
 28. Skyüre (պինակ) Հայ՝ սկաւառակ
 29. Zus (տուղանեմ) Հայ՝ սուղանեմ
 30. Sour (ջուր) Հայ՝ ջուր
 31. Tsitse (ծեծ) Հայ՝ ծեծ

Գ. ՓԱՌՆԱԿ

Հարցը զոր կը յարուցանէ Փառնակ, շատ չանեկան է մէկէ աւելի տեսակէտներով Ալ-պանացիք եւրոպական Թուրքիոյ ամենէն առոյգ ցեղն են: Ընդ տղաութեան մէջ թաղուած, ազգային քաղաքակրթութիւն մը չեն կրցած զարգացնել: Բայց Օսմանեան պետութեան տը-ւուտ են բազմաթիւ մեծ դէմքեր (պրագմաներ՝ ինչ-պէս Քեմալ պէն, դիւնուդալիաներ, քաղաքա-գէտներ, եւն): Մէհմեմէտ Ալի, զոր Ա. Փրանս «Թուրք խաւովէն» անուանեց, Ալպանացի